

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani, pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplănei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefraucate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeis”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căsnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat la loterie.

Ungurii și conflictul
româno-bulgar.

(*) Cercurile politice de unguerești se arată foarte interesate de evenimente politice din Balcani și de situația gravă ce s'a provocat în urma conflictului româno-bulgar. Presa ungurească întreagă, fără deosebire de culoare politică, manifestă o vie preocupare de tot ceea ce se petrece actualmente în Balcani, ear' oameni politici ai Maghiarilor anunță de pe acum interpellări la camera în chestiunea conflictului între statul român și între principatul vasaș Turciei.

Până aci nimeni nu poate fi surprins de atitudinea Ungurilor față de evenimentele mai nouă din Balcani. Aceleași mari interese de existență cari determină toate popoarele din Balcani să se preocupe de ori-care mișcare ce are servă în atmosfera politică a Balcanilor — îndeamnă și pe Maghiari să fie cu ochii în patru ori de câte ori politica balcanică devine turburată.

Tot atât de puțin avea să ne surprindă o atitudine categorică pe care Maghiarii ar fi luat-o în contra uneltirilor crimei ale Bulgarilor și în favoarea acțiunilor energice și de ordine a regatului român în chestiunea aceasta. Știu adecă prea bine și Maghiarii că ori-ce turburare a raporturilor politice în Balcani constituie pentru monarhia habsburgică o primejdie în definitiv tot atât de gravă ca și pentru popoarele balcanice și că elementele destrăbălate cari vreau să răstoarne actuala ordine politică în Balcani nu pot fi tolerate de nimeni, cu atât mai puțin pot fi tolerate de factori cu oare-care rol în monarhia noastră.

În fața conflictului româno-bulgar, provocat exclusiv de atitudinea nemernică a Bulgarilor ingrați față cu regatul român, — Ungurii, dacă fi cum-punit cu minte luminată situația, n'ar fi putut avea alt rol decât acela de-a condamna fără de rezerve pe Bulgari și de-a aplauda cu recunoștință politica de ordine și demersurile bărbătești ale României, în scopul restabilirii raporturilor politice normale în Peninsula-Balcanică. Aceasta ar fi fost o atitudine nu numai rezonabilă, dar' și favoritoare chiar intereselor politice ungurești și co-risponzătoare cu poziția Maghiarilor în politica europeană.

La începutul conflictului, presa ungurească părea înțelegetoare de aceste considerații cari se impuneau. Câteva

tonuri energice la adresa uneltirilor bul-gărești se auziră și în mijlocul Maghiarilor. Urmărea firească era că curentele politice ungurești se vor lumina bine în ce privește conflictul româno-bulgar și vor proceda în consecință, condamnan-d și ele politica de crime a Bulgarilor și conspirațiile lor de a incendia Balcanii.

Așa ar fi fost să fie dacă politi-cianii și publiciștii Maghiarilor ar fi oameni cuminiți, asemenea celor din re-gatul român, ear' nu șovinisti descreați de talia Sarafoff-ilor bulgari.

Anume, în loc de a se imbuca de atitudinea energică a României față cu Bulgarii și de autoritatea ei în fața puterilor europene, cari văd în regatul român garanția cea mai tare a ordinii în Balcani, — Ungurii fură cuprinși de gelosie și de invidie pentru succesele, cari fatalmente aveau să contribuie la mărirea prestigiului elementului românesc în Europa. Presa maghiară, abandonând Europa și resoanele cele mai elementare ale unei politici cuminiți în propriul interes al Maghiarilor, — deschise o campanie violentă în contra Româ-niei, acuzându-o cu nemernicie de a fi procedat și ea ca Bulgarii în ce privește chestia națională dela noi! Ear' oamenii politici ai Maghiarilor, cu deosebire opo-siționali kossuthiști, voină să-și agoni-sească un capital de patriotism în ve-derea alegerilor, — se pregătesc a ține isonul acestei campanii, și stupide și mi-șelești, în camera dela Pesta.

E tristă situația asta. E tristă însă numai pentru Maghiari, cari nu vor face decât să se compromită politicește și să contribuie fără să vrea la noua suc-cese ale elementului român, care va ră-mâne față cu agitațiile bulgaro-filae Ungurilor, ca și față cu crimele bul-gărești, factorul cel mai bine acreditat în fața Europei pentru menținerea ordi-nii în Balcani.

Sibiu, în 28 Sept. n.

Spre absolutism. Ziarele din *Boemia* aduc știrea, că *dieta* provin-cială a *Boemiei* nu va mai fi convo-cată anul acesta pentru a rezolva agen-dele ce cad în cercul ei de competență, în prima linie pentru a vota *budgetul*, ci *guvernul austriac* va dispune, cu ajutorul unui *rescript* împărațesc, că *dările* se se încaseze și în anul ce vine în măsura de până acuma și în *aceleași măsuri* se se fac și *erogațiunile*. Va să zică, se fac pași *erogațiunile* spre — *absolutism*.

Parlamentul maghiar se va redeschide în ziua de 8 Octomvrie n. În prima ședință ministrul -president *Széll* va espune programul de muncă al guvernului. Se lucrează tocmai acum la compunerea lui. Afară de *budget*, care va fi prezentat în primele zile după redeschidere, e vorba să se mai presen-teze parlamentului următoarele două proiecte de legi, declarate de urgente: Despre regularea raporturilor între marii proprietari de pământ și funcționarii lor și despre modificarea §-lui 50 din legea comercială. Ce va urma mai târziu, vom vedea!

SFÂNTUL SINOD al bise-ricii ortodoxe din România e convocat în sesiune ordinară pe 13 Octomvrie vechiu la Bu-curești.

Pact cu Cehii. O foaie cehă află din izvor autentic, că guvernul austriac a legat pact cu Cehii tineri, în acel înțeles, că guvernul nu le va face opoziție la alegeri, ci va lăsa să fie aleși earăși în plin număr; în schimb însă Cehii se nu-și lege mâ-nile față de alegători, și se nu se oblige să vor continua necondiționat cu ob-strucția. *Firește, știrea e lansată din partea radicalilor, pentru a compromi-te pe Cehii tineri.*

Bosnia e a Croaților! Din in-cidentul cu dorgatoriul, dat arhiepiscopu-lui *Stadler* din *Serajevo*, o foaie din *Mostar* reimprespentează următoarele două episoade interesante: Era pe vremea ocupării *Bosniei* și a *Herțegovinei*, din partea trupelor austro-ungare. Consulul italian și cel francez se declarau pe lângă poporațiune să se stăruie în con-tra *Austriei*. Dar' preotul *Nicolae Simovici* li-a răspuns astfel: „Noi vedem în persoana Împăratului din *Austria* pe *Regele legal al Croaților*, și de aceea, acolo ne este locul». Cevași mai târziu, după terminarea pacificării, epi-scopul *Buconjici* a adresat Monarhului o telegramă omajială, în numele popula-țiunii catolice din provinciile ocupate, — terminând cu următoarele cuvinte: „*Tră-ească Regele nostru croat*». Dela curte s-a trimis adez de recunoștință epi-scopului, ținută în termeni foarte căldu-roși. Ear' astăzi, când urmașul acestui episcop face aluziune la *Croația* și se schim-bă dorgatoriul! Cum se schimbă lumea!

Unire și reunire.

— Articol din „Unirea” —

de
Dr. E. Dăianu.

Chestiunea unirii noastre cu Roma, chestiunea unirii noastre sfinte cu bise-rica apostolică romană, mai întimpină și acum, după două sute de ani, multă dușmănie, multă răutate chiar, la unii dintre frații de altă confesiune. Curios, că acești frați, încearcă acum să com-bată unirea cu argumente politice.

Se vede, că își dau și ei seamă de slăbiciunea poziției ce au pe terenul teo-logic, de aceea recur, spre nenorocirea lor, la terenul politic, și rischează aser-țiuni și mai hasardate decât cele obi-cnuite de ei în polemice cu caracter teologic, — dacă felul cum se tratează la noi această chestiune merită peste tot numele onorabil de „polemică teologică”.

— Intr'adevăr, dacă chestiunea unirii este politică, inespugnabilă, pe tere-nul teologic, ea nu este mai puțin tare pe terenul politic și cultural.

Nu voiu să fac studiu pe tema aceasta.

Au făcut deja alții, mai competenți; dar' îndemnat de unele aparițiuni publi-ciste mai noupe, voiu lăsa să urmeze aci unele aporouri fugitive, pe tere-nul teologic, ea nu este mai puțin tare pe terenul politic și cultural.

În ce raport stă: unirea noastră cu Roma și ideea națională? Concor-dează ele, ori își dau în capete? Se ajută, ori se slăbesc?

Fiecare om cuminte va răspunde, că unirea cu Roma concordează peste tot ideea națională română. Ea este în parte efluxul ideii naționale, ear' în parte mama și cultivatoarea mării idei, care azi ocupă și preocupă toate min-țile și inimile românești.

Se crede, că ideea națională este de origine recentă. Se zice adese, că da-tează dela începutul veacului al 19-lea. Adevărul e, că ideea națională e mai veche decât creștinismul. *Isus Christos* a găsit-o între oameni, a consfințit-o și a nobilitat-o prin înscătuările sale, prin viețea sa pământească.

Se mai zice, că biserica catolică, prin faptul că e universală, ar fi cos-mopolită, internațională și — desnațio-nalitate. Așa se susține de curând într-o foaie românească. Dar' astfel for-mulată aserțiunea este absurdă. Pen-tru-că o instituțiune care ne-ar des-naționaliza pe noi, Români, și ne-ar face Unguri, cum susține autorul cu pricină — nu ar fi o instituțiune cosmopolită, internațională, ci — maghiară. Ear' a

zice că biserica catolică e maghiară, e absurd. Tot așa de absurd este a zice că biserica catolică ar fi internațională, în înțelesul, că ar nesocoti ideea de na-ționalitate, cătă vreme vedem, că în toate statele europene biserica catolică ia înfățișarea unei biserici naționale, ba acolo unde evreismul internațional și alte curente cosmopolitice pășesc mai agresiv, acolo tocmai biserica formează cel mai puternic element conservativ al tradițiilor și sentimentelor naționale. Fapt ce s'a dovedit din nou, în ultimii ani, la Francezi.

De aceea cred, că altceva vrea să zică creștinul nostru din vorbă... El vrea să zică, că biserica catolică nu e o biserică națională, cum ar fi de pildă biserica națională ortodoxă română din Ungaria și Transilvania. Negreșit, nu se potrivește comparația între aceste două biserici. Dar' ei o fac, și de aceea o citez.

Distingem. Biserica catolică, adecă biserica universală, tocmai fiindcă e universală, prin firea ei, nu poate fi exclusivistă națională. Ea trebuie să fiu prietenă cu toți oamenii din lume, cari cunosc lui Dumnezeu fiind toți, fără deosebire sunt chemați a fi moșteni ai Împărăției cerești.

Religiunea creștină normează rap-portul dintre om și Dumnezeu, dintre făptura inteligentă și creatorul seu. Prin urmare ea trebuie să fie întocmită pen-tru toți oamenii din toate locurile și din toate timpurile. *Isus* în acest scop a întemeiat religiunea sa și a organizat biserica sa. Prin urmare biserica creștină dintru început și prin însăși firea sa este și trebuie să fie universală. Ea nu eschide pe nime, nu este a nimănui separat. Pe toți îi îmbrățează și pe toți îi primește, ba îi invită, la sinul seu de mamă.

Cum însă din voința lui Dumnezeu sunt diferite limbi, diferite rase, diferite neamuri și popoare, biserica tuturor în limba lor le propovăduiește adevărul, care e unul și etern. Ea păstrându-și unitatea consacră existența limbilor, a națiunilor totodată. Ba prin propagarea legii divine despre iubirea deapropelui, iubirea tuturor oamenilor, ea nobilitează iubirea de neam.

De fapt, biserica n'a desnaționalizat nici un popor, multe însă ea le-a scos la lumină și la viață prin opera sa fe-ricitoare, civilisitoare.

Va să zică biserica nu a fost și nu e dușmăna ideii naționale, din contra a cultivat-o și nobilitat-o. În schimb însă biserica a avut să sufere mult, foarte mult din pricina ideii naționale, care nu

FOITA „TRIBUNEI”.

Andrei Ivanovitch.

— Roman de senzație —

de

Iudita Gautier.

I.

În mijlocul unei nopți de iarnă, rece și fără lună, o sanie trasă de doi cai puternici, lunea cu o iuteală verti-ginoasă pe câmpia ce se întinde între *Wologda* și *N...*

Talpele sâniei sgăriau zăpada, cu un fișuit continuu; poicoavele cailor o făceau să scârțâie și poicoavele bucăți din zăpada, pe care le aruncau în dreapta și stânga în formă de pulbere.

Nici o lumină nu semnală sania; ea trecea aproape invisibilă în noaptea întunecoasă, luminată cu toate astea de reflexurile albe ale solului.

Două persoane se aflau în sanie, o femeie bine înfășurată în blâni și un bărbat care mîna căii.

— Ah! Paul, cât sînt de fericită de a fi liberă! — spuse femeia cu o voce pe care o întretaia iuteala cursei. Bărbatul nu răspunde decât prin-tr'un murmur dragăstos.

— Ești tu sigur de a fi pe calea cea bună? — reluă ea; — drumul e

ascuns sub zăpadă și nu pricep cum tu poți mîna căii în acest întunec.

— Fii liniștită *Clelia Gregorowna*, acolo unde mergem aș pute să mă duc cu ochii închiși. De altminterlea, eată unul din stilpii ce se află pe marginea drumului... Ah! e deja departe, — adase Paul, pe când tovarășa lui întorcea capul, — dar' n'am răstăcit drumul.

Clelia Gregorowna începuse să ridă. — Ce surprindere va fi această so-sire neașteptată pentru acești buni țe-rani, — zise ea, — ei se vor mira. Ești tu sigur de acești oameni?

— Sigur ca de mine însumi, — zise Paul, — fără asta te-aș conduce eu la ei? Femeia lui *Ivan Ivanovitch* era sora sumpetii tovarășe pe care am perdut-o. Am făcut câteva servicii lui *Ivan*, și el nu e ingrat și ar intra în foc pentru mine.

— Mai repede! Acești cai nu merg, — zise *Clelia*, care se uita înapoi ca și-cum s'ar fi temut să nu fie urmărită.

Paul dădu biciu cailor, cari porniră cu o iuteală de necrezut.

În curând sania trecu peste imensa câmpie de zăpadă și se infundă într-o pădure de brazi.

Arborii se iviră la început numai pe o parte a drumului, apoi cățiva se aliniră de cealaltă parte, dar' puțin numeroși. Ei aveau aerul unor mari spectre ridicând niște draperii albe.

Un câne lătră în depărtare.

— Sîntem semnalați, — zise Paul.

Pădurea de brazi se depărta puțin și câteva colibe, aproape îngropate în zăpadă, începeau să apară.

În penumbră abia puteau fidistine; ele păreau a fi numai niște ridicături ale terenului.

Paul coti la dreapta.

— Am sosit, — zise el, oprind caii. Fără urletul prelungit al cânilor, ori-cine s'ar fi îndoit de prezența unei ființe vii în acest sat îngropat sub ză-padă și așa de tăcut.

Sania se oprise în fața unei porți de lemn. Paul sări pe zăpadă și căută lanțul ce era legat cu un clopot în lăun-tru; el pipăi câteva momente pe lângă poartă și cu mare greutate putu pune mîna pe acest lanț.

Clopotul tras cu putere răsună, dar' nimic nu se mișcă în acea locuință.

— Nu vom reuși nici-odată să-i deșteptăm, — zise *Clelia*.

Paul sună din nou și începuse să dea cu putere cu pumnul în poartă.

Primul rezultat al acestui sgomot fu de a măli indignarea cânilor și de a face să cânte cățiva cocoși deșteptați pe neașteptate, apoi o lumină apără la o fereastră, care deveni vizibilă în obscu-ritate; în curând fereastră se deschise și o voce de femeie se auzi.

— Cine face acest sgomot la o ase-menea oră? — strigă ea.

O voce de bărbat reluă îndată:

— Andreiu, vino pe aci și încar-că-ți carabina.

— Ce! ce! — strigă Paul — astfel se primește un vechiu amic? Cu un foc

de pușcă? Eu sînt *Paul Petrovitch*! Ca-maradul tău, cumnatul tău. Ei bine! Eată o primire!

— *Paul Petrovitch*! *Paul Petrovitch*! E oare cu pînă? Pe o asemenea noapte, când zăpada e înaltă ca omul?

— Aide, nu te mai mira până mîne dimineață și pe mine să mă lași să in-ghet la poartă!

O altă fereastră era deschisă.

— Nu ești, tată, e frig tare, — zise o voce de om tinăr, — mă cobor și mă duc să deschid lui Paul.

În curând curtea se înfuma, și poarta se deschise.

— Fii binevenit, *Paul Petrovitch*! — zise tinărul om punându-și felinarul pe pământ spre a deschide amîndouă porțile.

— Bună seara, *Andrei*, bună seara, vei pune caii mei în grajd.

În același timp Paul introduse sania în curte.

— Ah! nu ești singur! — zise *Andrei* zîrind pe *Clelia* care nu se cobo-rise din sanie.

— Taci copile și închide poarta, — răspunde Paul, ajutând pe tovarășa sa ca să se coboare jos.

Ei intrară în casă.

Ivan veni înaintea amicului seu. Ei se aruncară unul în brațele ce-luialet și se sărutară cu dragoste, apoi fu rîndul *Caterinei*, soția lui *Ivan*, pe care Paul o sărută pe amîndoi obraji.

— Să intrăm repede! — zice el, — eu vă aduc pe tinăra contesă.

— Conțesă! Mare Dumnezeule! Fără să ne înștiințezi? Cum să-i facem onoare și să o primim bine? — strigă *Caterina* buimăcită.

— Nu vă spăriați atîta, eu doresc numai nifel foc spre a mă încălzi, — zise *Clelia* rîzînd.

— Din fericire la epoca aceasta soba arde ziua și noaptea, — zise *Cate-rina*. — Dar' asta nu e nimic; Paul ar fi trebuit să ne scrie.

Ei intrară într-o odaie al cărei ta-van și pereții erau înbrăcați cu scân-duri de brad, pardoseala era bine spă-lată; între două ferestri fără perdele se întindea o mare canapea de piele verde; o masă și câteva scaune complectau mo-biliarul; pe zid un tablou al *Sfintei Fe-cioare* și al lui *Isus*, pictat în stil bizan-tin. Rochia și voalul *Sfintei Marii* erau de aur, scobite numai la locul feței și al mânilor. În fața sfintei icoane era o mică lampă atîrnată pe tavan; era încă aprinsă. Se vedea că această odaie nu era locuită întotdeauna. Era un fel de salon.

Caterina, care preceda pe oaspeții sei, cu lampa în mînă, trecea numai prin ea și pătrunse într-o sală mult mai veselă care era un fel de bucătărie și odaie de locuit.

Pe pereți se aflau atîrnate tot felul de tingiri curate și un mare ciasornic de stear sculptat și câteva arme atîr-nate de zid. (Va urma).

numai de ieri de alaltăieri, ci de când lumea a avut mare influență asupra omenirii. Istoria ne arată că greutăți a întâmpinat creștinismul în primele secole din pricina, că păgânismul și toate credințele deșerte ce dominau spiritele înainte de venirea Mântuitorului, îmbrăcaseră un caracter propriu național. Câte pedeci n'au pus credințele și obiceiurile acelea »naționale« propagării adevărurilor creștine!

Chiar și mai târziu, după lăstirea creștinismului, biserica a avut să sufere în însuși sinul său multe neîndrăgite și desbinări pe urma ideii naționale.

E dovedit că chiar în primul secol multe din eresiile ce s'au ivit în sinul bisericii au luat caracter național, și diferitele partide cari se combatteau pe diferențe teologice, în pornirea lor erau minate de antagonism ori ură națională. De pildă Eutichianismul sau monofisismul din veacul al V-lea, care susținea că în Isus, Dumnezeu-Omul, era o singură natură. Această eresie cunoscută mai târziu și sub numele de iacobinism, care a dat ansă la vestitul conciliabul efesin, numit *latrociniūm efesinum*, tâlhăria din Efes, în care »sinod« sfinții părinți sinodali, fură ciomăgiți, unii chiar »turtiți«, — a avut apoi ca urmare asasinat de patriarhi, și o serie de turburări sedicioase ce au neliniștit timp îndelungat o mare parte din Orient. — Toate aceste lupte, la aparență dogmatice, au avut, după dovezile istorice cele mai nouă, un caracter politic pronunțat național. (Va urma).

Dela Năseud.

— Scriitoare particulară. —

— 24 Septembrie.

O comună românească în flăcări din cauza Jidanilor.

Ieri, Duminecă, 23 l. c. pe la 2 ore d. a., păcincul popor al comunei *Rebrișoara*, fu prevestit prin sunetul clopotelor trase într-o dungă, de o mare nenorocire, ce putea avea cele mai groaznice consecințe.

Una din cele mai frecventate ulițe a comunei și în care își au locuințele cele mai de frunte familii, era total în flăcări.

Focul își luase începutul în murașurile căsii jupânelui Burah și în mai puțin de o oră, patru case din jur, alor patru familii românești erau în flăcări, ce amenințau a preface în cenușă casele preotului, notarului, primarului etc. toate în imediată apropiere.

Poporul alarmat se adună în masă la locul sinistrului, ear' țipetele și vaietele femeilor și a copiilor se înălțau ca și flacăra și fumul, până la nori.

Multe case ar fi căzut încă de sigur jertfă focului cutropitor, multe familii românești încă ar mai fi rămas pe drumuri, dacă n'ar fi sosit la timp pompierii români din *Năseud*, cărora li-a succed, cu aparatele de cari dispun, a localiza focul, alimentat și de un mic vânt, ce sufla dela apus înspre răsărit.

Meritul, întru localizarea focului, se cuvine deci în prima linie bravilor pompierii dela Năseud, cari sub conducerea vrednicului lor comandant *Nicolau Gavrilușiu*, au știut să fie fiecare la postul său. Rebrășenii în general, și în special familiile primejdite, ce erau în gura focului, vor ști să le fie întodeauna cu mulțumită și recunoștință.

Rebrășenii, sperz, vor ști pe viitor, după atâtea triste și amare experiențe, a nu lăsa jidovimea a se încuibă și îmbuibă în satul lor, a-și cumpăra pământuri, a-și zidi căsi pompoase, chiar în fața sfintei biserici.

În locul căsii parvenitului Burah, doresc să vedă nu peste mult, ridicându-se o școală românească, ori un edificiu școlar pentru magazinul economic al poporului ori și numai o casă cinstită a unei familii românești.

Inteligența din Rebrășoara, conducătorii poporului: preotul, învățătorii, notarul și ceilalți fruntași ai comunei, vor ști pe viitor să deie poporului îndrumări și sfaturi în acest sens și atunci toată lifta jidovească din Rebrășoara, în frunte cu »pateu Avraam«, plămăditorul tuturor Jidovilor din Rebrășoara și în coadă cu Burah, Schmil, Itzie, Smultu, Friptu, Cobia și ceilalți, vor ajunge peritori de foame și vor apuca lumea în cap.

Rebrășenii, Români, ferțiți-vă de lăcustele jidovești, ce vă demoralizează familiile, ce vă ruinează avutul vostru, strîns cu crunte sudori!

Din cercuri universitare.

— Un Român — president maghiar. —
Olpret, 25 Septembrie.

Cu începutul anului școl. 1900/1901 tinerimea universitară din Budapesta a fost în mare febră. Partida națională avu să se sîrșească o luptă gigantică cu partida liberală. Contrastele ce s'au născut între cele 2 partide se puteau observa cu deosebire de când s'a făcut un atentat în contra crucilor de pe pereții clădirii universității. Suspecta căzută îndată pe Evrei, deși aceștia făcuseră tot posibilul, ca naționalitățile să ajungă în belea. Studenții nemaghiari însă dăseră un memorandum, în care protestară energic în contra ori-cărei suspiciuni de soiul acesta și protestul lor și află creșmânt la toți. Nu așa cu Evreii. Ei, cari au dominat situația până acum, precum pe toate terenele așa și în agendele tinerimii — se văzură deodată *quasi* prigonii de colegii lor, cari până acum le-au suportat ori-ce volnicioe »radical-liberală«.

Primul pas tendențios în contra Evreilor a fost petiția tinerimii către rectoratul universității, ca crucile să se restitue nu numai pe pereții universității, ci să se introducă chiar și în salele de prelegeri, dar' mai mult s'a relevat intenția de a sugruma hidra semitică cu ocazia alegerii de president al societății de lectură »Egyetemi kör«. În luptele aceste au ajuns la tășul cuțitului principiile radical-liberale susținute de Evrei cu cele ale partidei naționale. Cu toate năzuințele sfârșite și svircolirile Jidanilor, cari, precum se sustine, plăteau voturile cu câte 10 ₰, partida națională ajunsă la deplină victorie, alegându-și din sinul ei un president.

Deși această mișcare a tinerimii nu poate fi decât îmbucurătoare, pentru noi n'ar fi de interes deosebit, de cumva noul president ales n'ar fi un Român: Petru Mihályi de Apsa, nepotul Metropolitului de Alba-Iulia și Făgăraș.

Nu vreau să înșir Ieremiade amestecate cu insulte în contra unui Român, care se pune în fruntea unei instituții ungurești provocându-se în mai multe rânduri la tradițiile patriotice ale familiei, care își perdă averea în 1848, de oare-ce era devotată principiilor și persoanei lui Kossuth etc. etc., dar' nu pot să nu adaog și eu câteva observări la chestiunea aceasta, care reoglindează atât de fidel stările sociale ale unor părți locuite de Români.

Cu dl Petru Mihályi, presidentul nou ales nici nu mă voi ocupa direct. El tot ce a făcut, a făcut-o *bona fide*. Cu persoana lui nu am nimica, de cumva nu voi aminti, că întreaga sa atitudine în luptele acelea ale tinerimii 'mi-a înfățișat respect și simpatie. În puținele noastre conveniri la instalarea de Metropolit în Blaj 'mi-a făcut impresia cea mai bună. De altfel faptul, că fu ales la un post atât de însemnat — precum și vorbirile lui și răspunsurile bărbătești ce le dă adversarilor nerușinați, cari se folosesc de ori-ce mijloc, ca să-l poată nimici — dau dovadă elocventă că nu avem de a face cu un om de toate zilele. Și tocmai asta e de regretat. De cumva se perde din sinul nostru un individ cu caracter mai puțin curat, cu calități mai puțin eminente, del' las' se meargă, nu-i mare pagubă, deși chiar și în cazul acesta îmi vin în minte cuvintele lui Széchenyi: »atât sîntem de puțin, încât trebuie să iertăm chiar și pe ucigașii din temniță!«.

Dar' când se deslipește de noi, așa zicând pe vecie, un tiner care ne îndreptățește la cele mai frumoase speranțe în privința caracterului și a capacității, un tiner care cu tot idealismul său curat și cu toate forțele sale se angajează într-o cauză străină, — atunci mă cuprind o înduioșare, căci pentru noi pierderea fiecăruia om de caracter, fiecărui om de capacitate distinsă e cu mult mai potențată și sensibilă decât la ori-care popor apusean.

Și pentru-ce s'a angajat dl Petru Mihályi în serviciul unei cauze străine? Lucrul e foarte ușor de explicat.

Apartinând unei familii distinse din Maramureș, unei familii care poate privea la un trecut de 600 ani și din sinul căreia au eșit totdeauna bărbați activi și de influență și în care familie, obținând și o creștere potrivită, nu s'a putut inspira decât de principii bune și sănătoase. Ajungând în etatea, când caracterul așa zicând se cristalizează și când tinerul prin un bold intern e condus de năzuința de a eși din întunerecul necunoștinței și a-și crea o direcție, pe baza căreia să poată păși înainte mulțumii mari — el avea să aleagă între o viață destrăbălată, care e cam în modă la universitățile maghiare, și între o viață activă cu tendințe mai înalte.

Frecările religioase ce au luat măsuri din ce în ce mai mari în timpul din urmă în sinul tinerimii i-au pregătit un teren, pe care își putea valida convingerile și putea să-și satisfacă ambiții juste; și așa se puse în fruntea societății ungurești »Egyetemi kör«.

Dar' se întorcem acum kaleidoscopul ca să vedem lucrurile prin alte culori. Atât se fim noi de săraci pe terenul social-literar sau politic, ca un tiner ambițios să nu-și poată alege un

ideal? Atât sîntem noi de nepricepuți, să nu putem aprecia un talent, încât acesta trebuie să se dedice unei cauze pentru noi străine?

Aș!! Serie niște versuri cari abia se treacă peste mediocritate la Germani și vei înmulți numărul imens al acelor poezi, cari, fiindcă au scris după un Goethe, Schiller nu vor fi băgați în seamă. Vino la noi cu poeziile acelea și numele tău va fi în scurt timp cunoscut. Un Beethoven, Mozart au produs opuri, cari s'au ridicat la culmea fantasiei omenești perfecționând cum nu se mai poate muzica germană. La noi nici melodiile populare nu sînt puse pe hârtie. Și totuși un pic, dar' numai un pic din acea schinteie divină să ai, cu ajutorul căreia poți crea un produs bagatel, artistic și poți să ajungi compozitor renumit. Un pic de elocuență, un pic de studiu și poți să ajungi bărbat politic însemnat. Ceea-ce îți lipsește în elocuență și studiu poți să suplinești la noi prin o statornicie severă și onestitate. Sau mai pe scurt, la noi un talent poate să folosească mai mult decât dincolo zece genii.

Nu poți să-ți alegi ideal? La noi, cari toți trebuie să fim pătrunși de idealul cel mai sublim, în jurul căruia ca în jurul unui punct de cristalizațiune, trebuie să se învîrtească toate acțiunile noastre până și la cele neînsemnate. *Luptă pentru drept* se numește acest ideal, care trebuie să-ți fie mai sfânt decât ori-ce, chiar și decât campania în contra unor Evrei nerușinați.

Să recem ear' la persoana dlui Petru Mihályi junior. E de vină el, că 'și-a uitat de datoria lui? Nu. El nici n'a cuprins poate sfîntina cauzei noastre, nici n'a știut aspirațiile noastre și poate nici nu știe românește sau și dacă știe, vorbește rău.

Dînsul aparține acelor descendenți din țeara lui Dragoș, cari nu-și neagă originea lor română: »oláh vakyok de nem tudok oláhul, dar' ai căror fii sau nepoți deja protestează în contra bănuielii de felul acesta.

Tatăl tinerului nostru e om onest în toată puterea cuvîntului și poate și bun Român. Unchiul d-sale Eselența Sa Dr. Victor Mihályi de Apsa, metropolit de Alba-Iulia și Făgăraș, un bărbat ilustru care a dat în multe rânduri dovadă despre inima lui românească. Nu ar fi putut dără acesti doi bărbați ca să-i dea o creștere românească tinerului nostru, arătându-i adevăratul teren de luptă pentru el în Marmatia mult periclitată și întreb în tonul celui mai adânc respect, această creștere ar fi tărfzu să 'i-se dea și de acum înainte?

G. Șorban.

CHESTIUNI ȘCOLARE.

Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor gr-cat. din archidieceză.

— 21 Septembrie.

Sublim bătea inimile multor învățători din archidieceza gr-cat. a Blajului întru așteptarea sosirii zilei de 18 Sept. 1900, chemați fiind și ei de către presidentul Reuniunii lor archidiecezane la adunarea generală chiar în acele zile la Blaj, când Blajul, luceafărul bisericilor și școlărilor române din țeara aceasta avea să sîrbeze.

Sublim ar trebui să bată inima mea și în acest minut, când mă încerc, la insistența mai multor colegi ai mei, a face un raport în coloanele acestui ziar despre petrecerea acelei învățătorimii în Blaj, care a și alergat din toate părțile ei, și despre care la mulți le place să strige urbi et orbi că e stîlpul națiunii... dacă glod și tină și în loc de sublim... ridicol și amărăciune n'ar apăsă inima mea împreună cu a celorlalți colegi ai mei, cari au văzut Blajul în 18 Sept. a. c. și zilele următoare, în urma atențiunii nefaste ce ni-s'a dat atât nouă, cât și cauzei întrunirii noastre, de către părinții noștri de azi din Blaj, — după cum va apăre fidel din cele următoare.

Îmi place a crede, că ori-cine s'a convins pe deplin că pe ori-care teren numai prin unire, umăr la umăr, poți ajunge la rezultate. Acest adevăr strălucce ca lumina și în oglindă, care ne arată și ridicarea învățătorimii altor națiuni la nivelul adevărat și pretins de spirital timpului.

Nu mai cât voi lăsa în pace pe alte națiuni, trecînd numai la frații noștri gr-or. de aici. Ridice peatra și lovească în mine acela care ar pute să-mi contrazică cu argumente când susțin că școlăile lor sînt cu mult mai înfloritoare numai și numai din cauză, că conducătorii acelor școlă: protopopii și preoții etc. au deslins în mijlocul învățătorimii lor și cu glasul puternic al dragostei și iubirii de neam, la toată ocaziune, în mijlocul învățătorilor, îmbărbătînd și spîrîind pe aceștia întru delăturarea pedecilor și neajunsurilor lor de tot felul, — mână 'n mână pun cărmidă pe cărmidă și zidesc la marelui edificiu al cauzei lor școlare. Și priviți, mărșă școlăile lor! Priviți conferențele învățătorilor lor! Cum aleargă la fiecare adunare a lor membrii din centru și protopopii lor, cari îi îmbărbătează și ajută cu cuvîntul și fapta la delăturarea a tot ce le stă în cale spre ajungerea idealului lor!

La noi aceasta, durere, n'a fost și nici nu e până azi.

»La Blaj«, ne șoptiau inimile în zilele din urmă. La Blaj, căci acolo sînd mulți din toate părțile vom avea o adunare, care ne va lăsa în inimi mari suveniri; micile noastre puteri de luptă se vor înouă și întări prin sprîgînul moral ce ni-l va da baremi acum *preoțimea multă* adunată acolo, unde alergăm noi, ca cu puteri unite să ne vedem de-ale școlăile.

Și vai cum ne-am înșelat!

Preoțimea adunată acolo, împreună cu cei din centru comotisa în cuartire gratis și benchetua la mese gratis, ear' noi, ca la 100 învățători sosiți din departări mari — eram adăpostiți sub cerul cu stelele... străini fără de a ne cunoaște nime și fără de a fi scutiți de răceala nopții baremi într-o șură din Blaj, ca cel din urmă călător. Nime nu ne-a cunoscut.

Astfel ne-a prins dimineața zilei din 18 Septembrie. În această zi toți străinii prezenți în Blaj, au fost chemați la 2 mese mai întinse, unde prin toasturi fulminante 'și-au cristallizat simțămîntele, ear' învățătorii umblau pe strade, câte doi, disgustați până la extrem. Numai ei n'au avut masă comună. S'au îmbiat unii și cu 5 fl. pentru un bileț, dar' dl Ungurean, profesor, le-a răspuns că *învățătorii nu sînt poftiți*.

Învățătorii se afuriseau, că »nu vor mai călca în Blaj«.

Adunarea generală era să se ție în 19 Sept., căci în 18 Sept. au decurs ceremoniile.

Cei mai mulți învățători însă au plecat spre casele lor.

La adunarea generală abia au mai rămas vre-o 20—25 învățători, și aceștia disgustați până dincolo.

Se începe adunarea la 8 ore a. m. dar' pe lângă membrii ordinari, afară de ilustrul domn Bardossy, insp. reg. în pens., nime n'a luat parte. Nici unii membri ordinari cu sediul în Blaj, ca domni Vidor, A. C. Domaș etc. n'au fost prezenți. Domni preoți, protopopi, canonici etc. se preumblau în cete mai mici și mai mari. La 12 ore ne întrunim la o masă comună în hotel. Am numărat 25 de tăcămuri. Pe lângă ilustr. domn Bardossy, care n'a lipsit din mijlocul nostru nici un minut cât am stat în Blaj, am avut onoare a primi la masă și pe 2 vicari din alte diecese.

De cele rezolvate în adunare nici nu mai pomenesc, căci toate se pot reduce la »brașoave«, sau așa zicînd la încercări șgomotoase de a prinde prelița de coadă.

Cu astfel de suveniri ne-am depărtat din Blaj, noi »stîlpii națiunii«.

Nu mă sfîșec a spune Blajului, că rău face dacă astfel se îngrijește de învățătorii archidiecezani, cari sînt cei mai rău tractați în toate privințele între toți învățătorii patriei. Nu este învățător în patrie, care să nu fie membru la o reuniune de învățători. Folosul reuniunilor de învățători nu-l trag numai aceștia, ci și poporul. Drept aceea toți învățătorii patriei, fără deosebire de conștiințe și naționalitate primesc diurne și spese de călătorie, când iau parte la adunările lor învățătoresci atât de folositoare pentru cauza școlară, numai în archidieceza Blajului nu. Chiar și V. sinod din anul trecut, de care ne-am rugat atât de mult, încă 'și-a uitat de noi. Și nu e mirare. Dirigerea școlărilor se face fără concursul învățătorului. Acesta nici membru al senatului școlastic nu e. De va pretinde învățătorul dela preot ca să-l cheme la adunările senatului școlastic, acesta îi răspunde cu regulamentul școlastic în mână, că sen. școl. nu e silit a se degrada până acolo ca și învățătorul să fie de față baremi ca ascultător. Și vai, câte nu suferă învățătorul din cauza aceasta! Marea parte a senatelor noastre școlare sînt compuse din membri cari nu cunosc drepturile și datorințele învățătorului! Unul și altul pune pe tapet câte o scornitură, o măresc cu »lupa« fără de a fi învățătorul prezent să deie lămurire, și apoi ține-te!

Oare senatul bisericesc poate-și ține vre-o adunare fără de a fi preotul de față! Va să zică noi muncim, muncim și suferim, și cari ajungem la o mângăiere sufletească mai bună, numai grație preotului ca director școlar o putem mulțumi.

Deci, fraților colegi, relevînd acestea în fuga condeiului, vă rog și vă conjur să prindeți penele în mână și să batoși până vi-se va deschide!

Să arătăm celor ce intru atîta ne desconsideră: că vom să ținem la demnitatea noastră!

De cumva s'ar afla cineva care să poată desmîni cele cuprinse în raportul acesta, îl rog să nu întîrzie.

Preș. unui despărțiment.

La

Abonament lunar

pentru
Septembrie st. vechiu
învăț

Administrația ziarului »TRIBUNA«

Revistă esternă.

Chestia chineză.

Chestia chineză devine tot mai acută. Pe când puterile discută modalitatea tratativelor de pace, din China vin știri despre o nouă rezistență a Chinezilor. Într-o depeșă trimisă din Shanghai ziarului »Morning Post« se anunță, că *Waldersee* va da un ultimatum chinez, în care va pretinde estradarea instigatorilor răscoalei. Dacă instigatorii nu vor fi estradați, Germania va declara războiul Chinei. Știrea aceasta a lui »Morning Post« se desminte din Berlin, unde — așa se afirmă — nu se știe nimic despre un astfel de ultimatum.

Dar' cu toate acestea e probabil, că cu China se va începe un mare război. Curtea chineză nu voește a estrada pe instigatorii și se pregătește de război. Prințul *Tuan*, a dat un edict secret, în care face cunoscut amplexiilor imperiului, că curtea imperială e decisă a continua războiul contra străinilor.

La nota diplomatică a Germaniei a răspuns și Anglia, dar' în doi peri. *Salisbury* zice, că nu poate aproba o procedură, a cărei urmări nu se pot prevedea, dar' de altă parte nu se declară contra propozițiilor germane.

De Wette.

În ziarile engleze se comentează viu rolul generalului bur *De Wette*. Englezii afirmă, că singur *De Wette* stă în calea pacificării Africei-sudice. De present *De Wette* e în Orange. Mai în urmă a fost în *Potchestrom*, unde a fost primit cu mare însuflețire de Buri, cărora le-a declarat, că va lupta contra Englezilor până în sfîrșit, făcîndu-și datoria față de patrie.

Cronica zilei.

Sibiia, 28 Sept. n. 1900.

Memento. 29 Septembrie: Petrecere și teatru în Brad.

30 Septembrie: Adunarea generală a învățătorilor din diecesa Caransebeșului în Oraș. Concertul corului plugarilor de acolo.

1 Octombrie: Congregația de toamnă a repres. cotului Bragov.

2-3 Octombrie: Ședințele comisiei verif. a comitetului municipal din ctul Sibiia.

Liturgie comemorativă. Duminecă, în 30 Septembrie st. n. a. c. la 10 ore a. m. se va celebra în biserica parohială gr-cat. din loc liturgie comemorativă din incidentul iubileului de 200 ani al sf. Uniri, cu care ocaziune se va publica și pastorală Venerabilului episcopat al bisericii române unite, adresată clerului și poporului credincios.

Nuntă princiară. Marți, septemna viitoare se va face la München căsătoria A. S. R. Principelui Albert, moștenitorul tronului Belgiei, nepotul M. S. Regelui Carol, cu A. S. R. Principesa Elisabeta a Bavariei, fiica principelui Carol Theodor. Naș va fi M. S. Regele Carol al României. Din cauza doliului, sîrbarea se va face numai în familie. Vor asista M. S. Împăratul Wilhelm, M. S. Regele României și M. S. Regele Belgiei.

O mistificare. Zilele trecute zia-rele maghiare din Cluj aduseră știrea, că domnul *Patița*, avocat în Alba-Iulia, a donat *Kulturgylet*-ului de acolo o *coroană*. E o mistificare la mijloc; pentru-că cazul e următorul: Subjudele regesc din Borșineu, *Fényes Vincze*, a tipărit o carte, — probabil de oeva trebuință pentru advocați, — și a trimis-o tuturor advocaților pentru-ca să 'o cumpere. A primit-o și dl *Patița* și a trimis banii pentru ea, la adresa subjudelui autor, mulțumindu-i *românește* pentru-că 'i-a trimis-o. Patrioticul subjude s'a indignat însă de cutezanța unui »advocat maghiar« care îi scrie *limba românește*, și n'a primit banii, ci 'i-a trimis îndărăt. Nu 'i-a ridicat însă dela postă nici dl *Patița*, pentru-că nu mai erau ai sei, ci ai subjudelui cu pricina, care în cele din urmă totuși 'i-a primit și 'i-a trimis *Kulturgylet*-ului din Cluj, încunoscînd despre aceasta pe dl *Patița* prin următoarea carte postală scrisă, firește, ungurește: »Onoratul meu domn! Eu, deși înțeleg și vorbesc limba valahă, stau și astăzi pe lângă principiile mele din anul trecut; de aceea, prețul cărții, trimise d-tale *din greșală*, coroana, pe care d-ta, ca *advocat maghiar*, 'mi-ai trimis-o pe lângă *șire valahă*: am donat-o reuniunii *E. M. K. E.*, ca să ne rămână veșnic la postă. Borșineu, 15 Septembrie 1900. Fényes Vincze, subjude reg. m. p.

Asta e istoria coroanei dlui *Patița* ajunsă în proprietatea celor dela *E. M. K. E.* Ar avea haz să n'o primească nici patrioții acestia!

Robe de mătăsa-damast pentru dame fl. 9.—

DAMAST-SEIDEN-ROBE

și mai scump! — 12 metri — trimise scutite de porto și de dare. Mostre pentru alegere, tocmai așa din »Mătasa-Henneberg« neagră, albă și colorată, pentru bluze și rochii, dela 45 cr. până la fl. 14.65 per metru

Veritabilă numai dacă e cumpărată direct dela mine!

G. Henneberg, fabrică de mătăsa în **Zürich**,

[3] 37—50

(liferant de curte c. și r.)

Publicațiune.

Comuna Orlat prin licitațiune publică vinde lemnele ce se află pe teritoriul mai jos numit.

a) în pădurea mare de fag în așa numit *Ardeu-Piscu-Vulturului* un teritor în mărime de 30.3 jugere catastrale;

b) în pădurea mare de brad și fag în așa numit sub *Strimba* un teritor de 80 jugere catastrale.

Licitațiunea se va ține în 21 Octombrie a. c. la 10 ore dimineața în cancelaria comunală din Orlat verbal și cu oferte.

Prețul de strigare s'a satorit pentru teritoriul sub a) cu 2200 coroane, pentru sub b) cu 10.800 coroane.

Reflecții înainte de începerea licitațiunii pot înainta oferte în scris provăzute cu 10% vadiu.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria comunală din Orlat în orele oficiale ori-când.

[326] 3—3

Orlat, în 19 Septembrie 1900.

Primăria comunală.

Nr. 273/900.

[330] 1—3

Concurs.

Devenind la institutul de credit și economii »*Iulia*«, societate pe acțiuni în *Alba-Iulia*, postul de *subcomptabil*, vacant, pentru ocuparea aceluia se scrie *concurs* cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

Salar anual de 1000 coroane și tantiema statutară.

Dela concurenți se recere absolvarea școlii comerciale și praxa de comptabilitate de cel puțin un an.

Subcomptabilul va fi denumit provisor pe un an, ear' după aceea, dacă va corespunde, va fi denumit definitiv.

Petițiunile sunt a se adresa la direcțiune.

Alba-Iulia, 26 Septembrie 1900.

„**IULIA**“,

institut de credit și economii, societate pe acțiuni.

Direcțiunea.

A apărut și se află de vânzare la „*Tipografia*“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„*Reuniunii sodalilor români din Sibiu*“, cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul I cor. 20 bani, eu porto postal I cor. 40 bani.

Cui îi trebuie mulți bani?

lunar până la 1000 coroane se pot câștiga cinstit și fără nici un risc. A se adresa sub **M. S.** la: *Annoncen-Expedition im Frankfurt a/M. Rödelheim.*

[110] 25—50

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu
ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'e 'mi socot —
Cu mintea mea,

in

peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„**Tipografia**“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —24
» Trifoiul	» —20
Costan T., Aur, novelă	» —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	» —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —40
» Reprivire din Paradoxe sociologice	» —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	» —10
Rusu-Șirianu I., Moara din vale, 8 povești	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

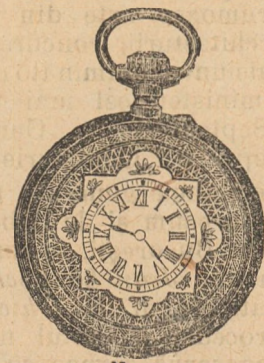
Magazin de fabrică de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint,

JULIUS ERÖS

Strada Cisnădiei nr. 3. Sibiu. Strada Cisnădiei nr. 3.
(Edificiul „Transilvania“).

Fiecare obiect de aur sau de argint e examinat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea esact proba oficială (marca oficială); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloagelor mele. Toate comanda le efectueșc imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

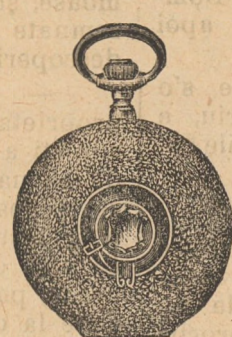
Reparaturi de tot soiul se eșecută bine și conștiențios.

Nr. 1.
Orologiu de argint remon-
toir, pentru dame; 30 mm.
diametru, cu capac de argint,
calitate bună fl. 6.75, cu cerc
de aur fl. 7.50, de oțel negru
oxidat fl. 6.50.

Nr. 3.
Orologiu cilindru-rem. de
argint, 48 mm. diametru, cu
placă de cifre în email albă ori
colorată cu toată ovală, arător
de secunde, construcție bună so-
lidă, fl. 6.75.

Nr. 4.
Orologiu cil.-rem. de argint,
48 mm. diametru, cu capac dublu,
în toc gravat frumos, sorte tari,
I. fabricat fin fl. 8.75.

Nr. 5.
Orologiu anker-rem. de
argint, 50 mm. diametru, capac
dublu, 3 capace de argint, 15 ru-
bine, cu cerc de aur, fabricat fin,
din sorte mai tari fl. 11.50, cu
construcție cil.-rem. fl. 9.50.

Nr. 6.
Orologiu de dame, rem., de
aur de 14 carate, 30 mm. dia-
metru, capac dublu, I. calitate,
guilozat ori gravat fl. 25.—, în
toc de argint fl. 11.50.

Nr. 2.
Orologiu anker-rem. de
argint, 50 mm. diametru, cu
capac dublu, toc guilozat ori gra-
vat, 3 capace de argint, 5 rubine,
sorte tari, I. fină »Uranawerk«
15 rubine, fl. 12.50.

Nr. 7.
Orologiu cilindru-rem.
de argint notu, 48 mm. dia-
metru, luciu ori gravat, în formă
ovală, arător de secunde, cu
placă de cifre albă, emailată,
I. calitate, fl. 4.50, cu capac
dublu fl. 5.80. Lanțuri de ni-
kel cu compas ori chei 30, 40,
50, 60 cr.

Prospecte bogat ilustrate gratis și franco. Spedări cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului.

[280] 21—24

Marce postale din toate țările în plată.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterea Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat,
pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„**Tipografia**“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„*Tipografia*“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară
a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni,
patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile
lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei
și Valea-Murșului, apoi

Zărandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călă-
torie, cu datele și porturile Românilor și a
multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto),
n România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elo-
gioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Tran-
silvania în limba română:

„*Liga română*“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o des-
cripție a acestor regiuni atât de interesante din mai
multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a răs-
puns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce
intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul celor
va face acestor scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de povești și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins
bogat politic-național, economie, literar, informativ etc. și cu
ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„**Foaia Poporului**“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„**Tipografia**“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cuprinsul cel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu nameri singuratici a 1 coroană la administrația ziarului „*Tribuna*“.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasajul-român 20

Cu oala orarea oelor mai distinși literați.

Lectura cea mai aleasă

Un număr 1 coroană.